

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio I. An authoritas Concilij Generalis sit supra autoritatem
Pontificis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

CONTROVERSIÆ
RECENTIORES
DE AUTHORITATE
PONTIFICIS ET CONCILIORUM

Quoniam authoritas Ecclesiæ docentis; quam supra stabilivimus, exire solet in Actum per definitiones Pontificum, aut Conciliorum, necessarium est difficultates modernas quæ de his moveri solent latius explanare, ut Curatores animarum in quævis particulari quæstione sanam Ecclesiæ doctrinam discernere, ac tueri valeant.

QUÆSTIO PRIMA.

An authoritas Concilii generalis sit supra authoritatem Pontificis?

Affirmativam partem sustinuerunt aliqui Doctores Catholici, qui licet contra hæreticos agnoscant Pontificem esse supremum in terris Caput universæ Ecclesiæ, id tamen intelligunt de Ecclesia ut est singillatim ac sparsim sumpta, non verò ut collecta, & in unum Corpus legitimè congregata. Ita docuit Gerson lib. de potestate Papæ, Almainus de author. Ecclesiæ, Toftatus defensorii part. 2. cap. 72.. & aliqui ex Sorbonicis, contra quos.

Dicen-

Dicendum est, Pontifici competere autoritatem Concilio generali majorem. Est hæc communis Theologorum doctrina, quam plures dicunt fidei proximam, & oppositam sententiam erroneam appellant, ac fusè eam oppugnant, cum Bellarmino de Concil. Lib. 2. cap. 15. Cajetano, aliisque.

1. Ut clarius hoc breviusque probetur, assumo id primò, quod adversarii ultro concedunt. Pontifex Romanus est Caput, ac Pastor universalis singularum Ecclesiarum ut sunt sparsæ ac sejunctæ; Ergo est etiam Caput ac Pastor omnium Ecclesiarum ut sunt in unum conjunctæ ac congregatæ in Concilio generali. Patet consequentia, quia per collectionem in unum gregem, sive in Corpus Concilii, Ecclesiæ particulares non desinunt esse oves Christi, quas disertè ac sine exceptione Christus ipse suo in terris Vicario subjecit, dum dixit Petro, Pasce oves meas: Confirmata fratres tuos. Non enim desinunt esse oves, aut degenerant à natura fratrum per mutuam conjunctionem inter se, & cum suo Capite in Concilio generali.

Ex quo ulterius patet, Concilio nullam immediatè à Christo collatam esse autoritatem, sed omnem quam habet potestatem à Pontifice derivare, cum Christus nulli præter Petrum reperiatur gubernandæ Ecclesiæ autoritatem concessisse.

2. Probatur secundò hæc doctrina, ex ipsa Conciliorum Generalium solemini ac legitima declaracione, quâ summi Pastoris autoritatem Concilio majorem agnoscunt. Atque imprimis Concilium Florentinum, ex Patribus tam Græcis quam Latinis conslatum, summo consensu decernit P. 2. Collat. 22. *Definimus Sanctam Aposto-*

Apostolicam Sedem, & Romanum Pontificem successorem esse B. Petri Verticis Apostolorum, & verum Christi Vicarium, ET TOTIUS ECCLESIAE CAPUT, & omnium Christianorum Patrem, ac DOCTOREM existere, & in universum orbem tenere primatum, & in B. Petro pascendi, regendi & gubernandi universalem Ecclesiam a Domino nostro Iesu Christo plenam potestatem traditam esse. En decretum legitimi Concilii, & à Pontifice confirmati, declarat Christi Vicarium totius Ecclesiae Caput: & in universum orbem tenere Primarum: pars autem orbis est Ecclesia in Concilio congregata: non poterit ergo Pontificis autoritati se subducere, nisi forte ultrà universum orbem ad spatia ignota se extendat.

Accedit altera definitio generalis Concilii Lateranensis ultimi, sub Leone X. sess. 11. ubi postquam declaratum est decreta Concilii Basileensis contra Pontificis autoritatem, nullius esse roboris, ita subjungitur: *Solum Romanum Pontificem pro tempore existentem, tamquam AUTHORITYM SUPRA OMNIA CONCILIA HARENTEM Conciliorum indicendorum, transferendorum, ac dissolvendorum plenum jus ac potestatem habere, nendum ex sacra Scriptura testimonio, dictis Sanctorum Patrum, ac aliorum Romanorum Pontificum etiam predecessorum nostrorum, sacerorumque Canonum decretis, sed propria etiam eorumdem Conciliorum confessione manifestè constat.* Facit horum Conciliorum in propria causa tam luculenta confessio, ut supervacaneum putem prolixiora eam in rem argumenta coacervare, quibus facile est tractatus integros implere.

3. Opponunt aliqui primò, Decreta Concilii Constantiensis *sess. 4.* & Conc. Basileensis *sess. 2.* quæ videntur Concilio generali asserere autoritatem Pontifice majorem.

Ref.

Respondeo, Concilia ista quoad hoc confirmata non fuisse, ideoque in hoc nullum robur obtinere, ut constat ex Bulla Leonis X. in Concilio generali Lateranensi, in qua declaratur, utrumque Concilium in hoc negotio errasse, ipsumque Concilium Basileense Conciliabulum appellatur, quod fusius ostendit hic Bellarminus, ac Turrecremata qui tunc vixit, aliique.

Oppones secundò, In primo Concilio ab Apostolis Hierosolymis celebrato, non Petrus, sed totum Concilium dixit; visum est Spiritui Sancto, & nobis &c. Et decreta istius Concilii auctoritate Ecclesiæ propriâ, non Petri nomine, ad fideles Antiochiam transmissa fuere.

Respondeo, hæc quidem gesta fuisse auctoritate totius Concilii, sed non excluso Petro ejus Capite, à quo decreta illa vim & robur accepere, sicut dum modo decreta Conc. Tridentini proponuntur fidelibus nomine Concilii, id omnes intelligunt de Concilio prout in eo Pontifex includitur.

Oppones tertio, Matthæi 18. Christus dixit ipsi Petro, Si peccaverit in te frater tuus, dic Ecclesiæ. Ergo ipsa Ecclesia in Concilio congregata, potestatem judicandi immediatè à Christo accepit.

Respondeo, præceptum illud non intelligendum de Ecclesia in universali Concilio congregata, alias enim impleri non posset trecentis annis post Christum, quo tempore nullum in Ecclesia fuit Concilium generale. Per Ecclesiam igitur Christus hic aliud non designat, quam quemlibet Superiorem, aut Congregationem, quæ in Ecclesia legitimum judicium exercet, rectè enim dicitur fieri ab Ecclesia, quod fit à persona publicam in ea habente potestatem.

4. Postre-

¶ Postremò , hic extorquendum est telum quibusdam, qui hoc tempore in Partibus hæreticorum se vocant Missionarios Apostolicos , nec dubitant tamen , ut evehant potestatem Principum sacerdotalium, Apostolicæ sedis autoritatem infra Concilium deprimere : ac confidenter asserere , hanc esse Ecclesiæ Gallicanæ certam , & indubitatam doctrinam.

Verùm in hoc produnt crassam rerum Galliarum ignorantiam , dum suam , & paucorum labem, omnibus Galliæ Theologis affricare nituntur. Testatur id mecum celebris scholæ Sorbonicæ Doctor Andræas Duvallius agens de ea sententia quæ asserit Pontificem esse supra Concilium generale Tract. de Rom. Pont. potestate P. 4. q. 7. Totus (inquit) orbis , exceptis pauculis Doctribus, eam (Sententiam) amplectitur ; & rationib[us] validissimis , cum ex Scriptura, Conciliis , & Patribus , tum ex Principiis Theologia petitis confirmatur. Atque idem Doctor luculenter ostendit in Anteloquio §. quo pacto. Concilium Basileense , in hoc puncto Pontificiæ authoritati inimicum , ab universa Ecclesia explosum semper rejectum que fuisse , nec aliam in hoc esse fidem Galliæ , quam universalis Ecclesiæ.

Hujus rei præclarum præbuere argumentum Episcopi Galliæ , & Doctores Sorbonæ , quando Parisiis anno 1611. prodiit libellus Anonymus de Ecclesiastica & politica potestate , qui cum in hac quæstione videretur Pontificis authoritati adversari, Cardinalis Perronius, unâ cum Episcopis provinciæ Senonensis , & postea Aquensis provinciæ Antistites, gravi censura libellum notarunt, ac suo decreto condemnarunt. Quorum sententiam ipse Author libelli postea amplexus est, suumque errorem debitè retractavit.

Abeant

Abeant jam inanes fabellæ, de Ecclesia Galli-
cana universa in hoc dogmate Pontifici contra-
ria : faceſſat quoque credula nimis talium Mi-
ſionariorum imprudentia , qui , ut cupiditatibus
ſuis velificantur, à veritate auditum avertunt, &
ad tales fabulas convertuntur.

QUÆSTIO SECUNDA.

*An Pontificis definitiones sint infallibilis absque
affensu Concilii generalis.*

1. R Espondeo, & dico Pontificem Romanum
infallibilem habere authoritatem in defi-
niendis rebus fidei pro universa Ecclesia , etiam
absque Concilio generali. Hæc doctrina commu-
nis est inter omnes melioris notæ Theologos :
Contra Gersonem, & Almainum in lib. de po-
testate Ecclesiæ, Alphonſum de Castro , & To-
statum defensorii p. 2.c. 30. Adrianum VI. ante-
quam effet Pontifex quæſt. ult. de Confirmatione,
& quodlib. 2.q. 1. cum quibus ſenſiſſe videtur Ba-
bius , uti patet ex ejus Epift. ad Doct. Gravium
data an. 1572. & aliqui Sorbonici , qui tamen
non negant definitioni Pontificis etiſi fallibili
obtemperandum eſſe , Sed iſtorum ſententia ab
aliis Theologis variā cenzurā notatur , adeò ut
Bellarminus hanc etiam dicat erroneous, & hæ-
resi proximam , & plures recentiores absolute
hæreticam.

Probatur hæc doctrina primò , illis argumen-
tis quibus ſupra ostendi Pontificem eſſe ſupra
Concilium, & nulli omnino à Christo , præter-
quam Petro, immediatè collatam eſſe authorita-
tem infallibilem regendi, & docendi universam
Eccle-